

U ovom broju:

* **Hronika**

- *Hronika povratka*

* **Poginuli i nestali**

- *Informacije*
- *Ekshumacije*
- *Identifikacije*

* **Pomeni - in memoriam**

* **Sudski postupci**

- *Protiv Srba u RH*
- *Protiv Hrvata u RH*
- *Ex Jugoslavija*
- *Interpolove potjernice*
- *Pred Haškim tribunalom*

HADŽIĆ

Hapšenje Gorana Hadžića obnarodovao je, kako to i dolikuje, predsjednik Srbije Boris Tadić na konferenciji za štampu, održanoj u Beogradu 20. jula 2011. godine u 11 sati ("Srbija je završila najteže poglavlje u saradnji sa Haškim tribunalom... Završena je turobna stranica naše istorije"). Od predsjednika Tadića smo doznali da je hapšenje obavljeno u selu Krušedol u rejonu Fruške Gore u 8.24 sati, u zajedničkoj akciji MUP-a i BIA.

Srbijanski tužilac za ratne zločine Vladimir Vukčević na konferenciji za štampu, održanoj istog dana, izjavio je da je Hadžić prilikom hapšenja imao lažni identitet, da je nosio pištolj, ali da nije pružao otpor, te da je sa Hadžićem priveden i jedan jatak sa kojim je trebao da se sastane zbog novca. Vukčević je objasnio da su Hadžić i jatak, koji mu je nosio novac, odgodili sastanak za 24 sata upravo zbog medijskih spekulacija (mediji su dva dana ranije objavili da je Hadžić uhapšen na tom istom mjestu, ali su to zvaničnici, među kojima je bio i Vukčević, demantovali). Od tužioca Vukčevića doznajemo i da je do "prodora" u potrazi za Hadžićem došlo nakon saznanja Akcionog tima da bjegunac želi da proda sliku čuvenog talijanskog umjetnika Amadea Modiljanija pošto je ostao bez novca za skrivanje.

Najviši zvaničnici UN i EU pozdravili su hapšenje Gorana Hadžića i čestitali predsjedniku Tadiću i srpskim vlastima na odlučnosti i predanosti u borbi za primjenu vladavine prava.

Potpredsjednik Haškog tribunala O-Gon Kwon i glavni tužilac Serž Bramertc takođe su pozdravili hapšenje "posljednjeg od 161 optuženog koji je do danas bio van domašaja međunarodne pravde", ocjenivši ga kao "važan kamen međaš u istoriji Tribunala" i značajan korak ka uspješnom okončanju njegovog mandata.

Istog dana Hadžić je izveden pred istražnog sudiju Vijeća za ratne zločine u Beogradu. Bio je spreman na saradnju i primio je optužnicu. Prisutni kažu da je rekao "ne moram da budem košarkaš da bi vidio da je lopta prošla kroz obruč". Njegov branilac Toma Fila je izjavio "Krio se sedam godina, a dobar deo tog vremena bio je van zemlje. Uhapšen je jutros u 8.40 sati i nije tačno da je imao oružje kod sebe niti bilo kakav lični dokument".

Goran Hadžić se već 21. jula u pisanoj formi odrekao prava na žalbu na odluku o izručenju. Dačić je demantovao da je Hadžić imao lažni identitet i da je bio naoružan. Advokat Toma Fila negira navode o prodaji Modiljanijeve slike.

Gorana Hadžića je 21. jula ujutro posjetila porodica (supruga i sin) u Specijal-

- nastavak na slijedećoj strani -

IZDAVAČ: VERITAS

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Savo Štrbac

SARADNICI: Biljana Trkulja, Korana Štrbac,

Danijel Milanković i Janko Velimirović

ADRESA: Beograd, ul. Dečanska (M. Pijade) 8/4

TEL/FAKS: +381-11-3236-486

E-Mail: office@veritas.org.rs

WEB: www.veritas.org.rs

HRONIKA POVRATKA

nom sudu. A 22 jula, rano ujutro, posjetila ga je i vanbračna žena sa trinaestogodišnjom kćerkom. Odmah iza toga, u 8.25 sati, kolona vozila izašla je iz Specijalnog suda sa Goranom Hadžićem, i odvezla ga u Novi Sad gdje je posjetio bolesnu majku, trudnu kćer, unuka kojeg ranije nije ni vidio, te očev grob na Kameničkom groblju u Novom Sadu. Iz Novog Sada kolona je došla na beogradski aerodrom "Nikola Tesla", odakle je Hadžić u 12.15 sati avionom odletio za Hag.

Dakle, samo dva dana nakon hapšenja Hadžić je prebačen u Pritvorsku jedinicu Tribunala, a 25. jula prvi put se pojavio pred sudijom Tribunala i iskoristio pravo da na trideset dana odloži izjašnjavanje o navodima optužnice, koja mu, na prijedlog njegovog privremenog branioca, beogradskog advokata Vladimira Petrovića, nije ni čitana u sudnici, pošto su je advokat i optuženi "analizirali toga jutro". Čitava rasprava uključujući i kraću privatnu sjednicu trajala je nepunih 15 minuta.

Prva optužnica protiv Gorana Hadžića podignuta je u julu 2004. godine. Istoga dana kada je zapečaćena optužnica zajedno sa nalogom za hapšenje dostavljena srpskim vlastima, Hadžić je nestao iz svoje novosadske kuće i do hapšenja gubi mu se svaki trag.

Izmjenjenom i dopunjenom optužnicom, koja je potpisana 22. jula ove godine, na dan njegovog transfera u pritvor Tribunala, na teret mu se stavlja učešće u udruženom zločinačkom poduhvatu (UZP) čiji je cilj bio da se "činjenjem zločina većina Hrvata i drugog nesrpskog stanovništva silom i trajno ukloni sa približno jedne trećine teritorije Hrvatske, kako bi ta teritorija postala dio nove države pod srpskom dominacijom." Ta područja poznata su kao takozvane srpske autonomne oblasti Krajina, Zapadna Slavonija i (Istočna) Slavonija, Baranja i Zapadni Srem (SBZS) koje su 26. februara 1992. godine ujedinjene u takozvanu Republiku Srpska Krajina.

UZP je trajao od 1. aprila 1991. godine do decembra 1993. godine s tim da se Hadžićevo učešće u njemu, po optužnici, računa od 25. juna '91. kada je imenovan za premijera SBZS. Za to vrijeme Hrvati i drugi nesrbi su gotovo potpuno protjerani sa područja RSK za čijeg je predsjednika Hadžić izabran u februaru 1992. godine i na tom mjestu se zadržao do decembra 1993. godine. Pored njega, učesnici udruženog zločinačkog poduhvata su, prema optužnici, bili tadašnji predsjednik Srbije Slobodan Milošević, predsjednici RSK Milan Babić i Milan Martić, zvaničnici MUP Srbije Radmilo Bogdanović, Radovan Stojičić, Jovica Stanišić, Franko Simatović, direktor srbijanske carine Mihalj Kertes, generali JNA Veljko Kadijević i Blagoje Adžić, kao i vođe paramilitarnih grupa Vojislav Šešelj i Željko Ražnatović Arkan.

Zločini za koje se Hadžić tereti pobrojani su u 14 tačaka optužnice. U prvom se opisuje progon Hrvata po političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, ostvarivan ubistvima, zatočavanjem i mučenjem civila, njihovim deportacijama, primjenom diskriminatornih mjera i razaranjem njihove imovine. U tačkama 2 do 4 Hadžić se tereti za istrebljenje i ubistvo više stotina Hrvata,

među kojima je i njih 264 koji su u novembru 1991. godine streljani na poljoprivrednom dobru Ovčara nadomak Vukovara.

Tačkama 5 do 9 Hadžić se tereti za zatvaranje, mučenje i okrutno postupanje prema zatočenicima na više lokacija, poput vukovarske Ovčare i Veleprometa i nekoliko zatočeničkih objekata u Erdutu, Dalju i Borovu Selu, kao i pet lokacija u Srbiji gdje su odvođeni zatočeni Hrvati – na poljoprivrednim dobrima u selima Stajićevo i Begejci, kasarni JNA u Zrenjaninu i vojnim zatvorima u Šidu i Sremskoj Mitrovici. U tačkama 10 i 11 su opisane deportacije i prisilna premeštanja nesrba koje su ostvarivane vojnim napadima na sela sa ciljem da se stanovnici natjeraju u bijeg i protjerivanjem preostalih stanovnika po ulasku srpskih snaga u ta mjesta. U optužnici se navodi da je na području SBZS po predratnom popisu iz 1991. godine bilo 47 odsto Hrvata, a da su do 1993. godine praktično svi prisilno premešteni, deportovani ili ubijeni. Konačno u tačkama 12 do 14 Hadžić se tereti za bezobzirno razaranje i pljačku imovine nesrpskih civila u Dalju, Vukovaru, Erdutu, Lovasu i drugim mestima istočne Hrvatske.

Za sve navedene zločine Hadžić se prvobitnom optužnicom, koja je protiv njega podignuta u maju 2004. godine, teretio po članu 7(1) statuta Tribunala u kojem se opisuje individualna krivična odgovornost za "planiranje, poticanje, naređivanje, činjenje ili pomaganje" izvršenja ratnih zločina. Dan uoči vijesti o Hadžićevom hapšenju u Srbiji vijeće je odobrilo povjerljiv zahtjev tužioca od 1. juna ove godine da se optužnica dopuni i tačkama koje ga terete po članu 7(3) statuta za zločine podređenih po komandnoj odgovornosti zbog toga što nije preduzeo "nužne i razumne mjere" da spriječi njihova krivična djela. Pored toga, vijeće je odobrilo i izmjene koje se odnose na pojašnjenje Hadžićevog učešća u UZP, saradnju snaga pod njegovom kontrolom sa Arkanovim "Tigrovima", kao i dopunu tačaka za progon i bezobzirna razaranja na nekoliko novih lokacija.

Hadžić se praktično tereti za istu vrstu zločina ali na geografski različitim lokacijama u odnosu na svog prethodnika na mjestu predsjednika RSK Milana Babića, kao i nasljednika na tom položaju Milana Martića. Progoni, ubistva i druga krivična dela za koja se tereti Hadžić odnose se na lokacije Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu, dok su Babić i Martić odgovarali za zločine u Krajini u mestima poput Bruške, Bačina, Škabrnje ili Saborskog. Uočljivo je i da se u Hadžićevoj optužnici Željko Ražnatović Arkan pominje na desetak mjesta, u Martićevoj samo na jednom i to kao učesnik istog UZP, a u Babićevoj nijednom.

Hadžić je, inače, treći bivši predsjednik bivše Republike Srpska Krajina protiv koga je tužilaštvo Haškog tribunala podiglo optužnicu za učešće u UZP. Prvi je, još u julu 1995., optužen Milan Martić, koji je u međuvremenu pravosnažno osuđen na 35 godina zatvora, a kaznu izdržava u Estoniji. De-

- nastavak na slijedećoj strani -

HRONIKA POVRATKA

"Press", 05.07.2011.

POMOĆ TESLA BANKE SRBIMA U HRVATSKOJ

"Tesla banka bi trebalo da im omogući finansijsku pomoć u započinjanju posla pod povoljnim kreditnim uslovima i omogući da i srpska privreda dođe na hrvatsko tržište. Posle investiranja Fonda za razvoj Vojvodine, u ovu banku oko milion i po evra uložio je i Fond za razvoj Srbije.

U Zagrebu je juče održana prva

sednica Skupštine akcionara ove banke.

- Uloga Tesla banke je da u finansijskom smislu podržava osnivanje i razvoj poljoprivrednih gazdinstava, malih i srednjih preduzeća, radionica u povratničkim sredinama. Pokrajinska vlada je u ovom trenutku vlasnik 76 odsto akcija - rekao je predsednik Vlade Vojvodine BOJAN PAJTIĆ, koji je pozvao institucije i preduzeća iz Srbije i Hrvatske da ulože novac u ovu banku i da u procesu dokapitaliza-

cije postanu deoničari.

- Tako bismo zajednički ostvarili osnovni cilj zbog kojeg je banka osnovana, ali bismo i podstakli razvoj i saradnju između Srbije i Hrvatske i omogućili prekograničnu saradnju - rekao je Pajtić.

Novi deoničari banke koja je nastala preuzimanjem zagrebačke „A štedne banke malog poduzetništva” su i šećerana „Viro” iz Virovitice, a učešće su najavili šećerana iz Županje, „Končar”,

HADŽIĆ

- nastavak sa prethodne strane -

cembra 2003. godine optužen je i Milan Babić, koji je ubrzo po predaji priznao krivicu za zločin progona i osuđen na 13 godina zatvora. Babić je u martu 2006. godine izvršio samoubistvo u tribunalovoj Pritvorskoj jedinici.

U optužnici se detaljno opisuje Hadžićev uspon od predsjednika vukovarske mesne zajednice Pačetin i magacionera kombinata VUPIK do zvaničnika Srpske demokratske stranke i premijera i predsjednika "samozvane i nepriznate tvorevine zvane RSK".

* * *

Na osnovu svega što sam čuo, pročitao i vidio prateći slučaj "Hadžić", nekoliko stvari mi je već na prvi pogled "zapalo za oči".

Kada je Hadžić uhapšen?

Naime, mediji su još u ponedjeljak, 18. jula, objavili da je Hadžić uhapšen na tom istom mjestu, ali su to zvaničnici demantovali. Tužilac Vukčević je na već pomenutoj konferenciji za štampu "objasnio" da su Hadžić i jatak koji mu je nosio novac sastanak odgodili za 24 sata i to upravo zbog medijskih spekulacija o navodnom hapšenju.

Providno je Vukčevićevo objašnjenje oko navodnih medijskih spekulacija, jer je "odgođeno" hapšenje pokazalo da nisu bile u pitanju medijske spekulacije već tačna informacija, a da je demontavanje hapšenja od zvaničnika zapravo bila spekulacija - čekao se pogodan trenutak (povratak predsjednika Tadića sa Briona gdje je bio na sastanku sa hrvatskim predsjednikom Josipovićem i članovima trojnog predsjedništva BiH) kako bi se objelodanilo ovo hapšenje.

Kako je Hadžić uhapšen?

Tužilac Vukčević kaže da je imao lažan identitet i da je bio naoružan, a advokat Fila, Hadžićev branilac pred Većem za ratne zločine u Beogradu, i ministar unutrašnjih poslova Srbije Ivica Dačić demantuju Vukčevića, tvrdeći da je Hadžić imao ličnu kartu na svoje pravo ime i da nije ni bio naoružan.

Događaji koji su uslijedili nakon pravog ili simuliranog hapšenja (ekspresno odricanje od žalbe na rješenje o izručenju u Hag; ispunjavanje uhapčenikovih želja da se sastane sa članovima porodice i u sudu i van suda; bezprijevolna koop-

erativnost i pred haškim sudijom), upućuju me na zaključak da je predaja bila unaprijed dogovorena.

Ako je tako, postavlja se pitanje, zašto se Hadžić nije predao, pošto bi u tom slučaju imao određena prava (imao bi pravo na naknadu dijela troškova boravka u pritvoru; članovi porodice imali bi pravo na naknadu putnih troškova za posjete Hagu i mjesečnu pomoć, sve na teret budžeta Srbije).

Možda je odgovor u nagradi od milion dolara raspisanoj od vlade Srbije u oktobru 2010.godine za pouzdanu i tačnu informaciju o mjestu skrivanja bjegunca, kako je i objavio jedan poznati beogradski tabloid pod naslovom "Izdao sam sebe" - navodno u dogovoru sa jatakom pripremio je svoje hapšenje, a jatak bi na taj način izbjegao hapšenje za pomaganje bjeguncu u skrivanju (još niko nije objavio ime jataka koji je "priveden" zajedno sa Hadžićem, niti šta je sada sa njim) i dobiti nagradu koju bi zatim, po dogovoru sa Hadžićem, razdijelio članovima njegove porodice (njihova imena se znaju - Hadžić ih je javno prozvao, tako što ih je pozvao u zatvor ili ih je sam posjetio).

Hadžićevo ponašanje i pred sudijom Veća za ratne zločine (odricanje od žalbe; susret sa svima koji mu nešto znače, uključujući i očev grob i vanbračnu ženu i kćerku; ekspresno prebacivanje u Hag) i pred sudijom Tribunala (odricanje od čitanja optužnice; sve mu je jasno, iako je magacioner, što se vrlo često naglašava; ne žali se na ništa; najkraće pojavljivanje pred sudijom od svih 161 optuženika koji su su pojavili pred Tribunalom), a posebno njegov stav i ponašanje na prvom pojavljivanju pred haškim sudijom (način sjedenja; način odgovaranja na pitanja i pogled) upućuju me na daljnji zaključak da se radi o čovjeku koji zna zašto je tu gdje jeste. A tu nije, utisak mi je, zbog svoje odbrane od haških optužbi. Tu je, zapravo, da se žrtvuje za najmilije koji su posljednjih sedam godina, zajedno sa njim, a istovremeno i bez njega, puno propatili. Ako sam u pravu, ne zamjeram mu.

Moram reći i da mi Hadžić uopšte ne liči ni na čovjeka koji će druge optuženike iz istog UZP (Šešelja, Stanišića i Simatovića) teretiti da bi na račun toga izvukao kakvu korist za sebe.

Savo Štrbac

HRONIKA POVRATKA

kao i Industrija mesa „Matijević” iz Novog Sada, koja će investirati oko 100.000 evra.

Milorad Pupovac, predsednika Srpskog narodnog veća, rekao je da će banka do kraja godine imati nešto više od 10 miliona evra kapitala. Trenutno banka raspolaže sa nešto manje od polovine planirane sume.

Do kraja godine banka će otvoriti prvu poslovnicu u Zagrebu, a dalji plan je da se otvore poslovnice u šest regionalnih centara u Hrvatskoj...

“Globus”, 06.07.2011.

BRUXELLES: ZAGREB, IMAMO PROBLEM

"Hrvatska je ispunila sve obveze u pregovorima s Bruxellesom, ali to ne znači da joj je zajamčen ulazak u EU u očekivanom roku

Sad doista sve ovisi o zemljama članicama Europske Unije. Završetkom pregovora zadnjeg dana lipnja Hrvatska je svoj dio posla napravila.

Istina, još treba provesti referendum i u Saboru ratificirati ugovor o pristupanju, ali to su unaprijed dobivene bitke.

Sabor će potvrditi ugovor o pristupanju jer sve relevantne stranke podržavaju ulazak u Uniju. A pošto su se promijenila referendumska pravila, sigurno je da će većina građana koji izađu na njega podržati ulazak u EU.

Politički optimisti kažu: pa valjda će do 1. 07.2013. i sve članice EU ratificirati pristupni ugovor s Hrvatskom kad su već podržale zaključenje pristupnih pregovora..."

“Slobodna dalmacija”, 12.07.2011.

NACIONALNE MANJINE NA IZBORE IZIŠLO SAMO 1.083 BIRAČA

"Provedeni su izbori za predstavnike nacionalnih manjina i članove vijeća nacionalnih manjina u Zadarskoj županiji i u pojedinim jedinicama lokalne samouprave koji su održani u nedjelju - objavio je u ponedjeljak predsjednik Županijskog izbornog povjerenstva MARIJAN BITANGA, sa zamjenicom JADRANKOM NIŽIĆ PEROŠ i HRVOJE

VIŠKOVIĆ ispred Gradskog izbornog povjerenstva.

Odaziv birača bio je slab, u Zadarskoj županiji izišlo je 1.083 birača od ukupnih 20.981 pripadnika nacionalnih manjina.

Najveće biračko tijelo bilo je u samom gradu Zadru, 5.085 od kojih je glasovalo svega njih 128. Od 4.559 Srba izišlo je 75, od 434 Albanaca izišlo je 25, od 70 Bošnjaka izišlo je 11, od 150 Slovenaca svega 2 i od 102 Crnogoraca njih 15.

Na području Zadarske županije od 19.598 registriranih Srba izišlo je na izbore 997, od 729 Albanaca njih 47, od 110 Bošnjaka svega 13, od 242 Slovenca samo 3, od 133 Crnogoraca njih 23 i od 169 Makedonaca njih 22..."

“Večernje novosti”, 13.07.2011.

SRBI TUŽE AMERIKANCE ZBOG OLUJE

"Čikago -- U ime 200 hiljada ratom oteranih Krajišnika pred sudom u Čikagu tužena američka kompanija MPRI zbog učešća u Oluji. Odšteta 10 milijardi dolara, pišu Novosti.

Na skupu u Milvokiju 18. juna osnovan je Srpski krajiški sabor, koji bi trebalo uz pismeno ovlaštenje da zastupa i štiti sve Krajišnike doseljene u SAD.

Grupa Krajišnika, koja je registrovana u SAD pod imenom “Žrtve genocida u Krajini”, predala je Federalnom sudu u Čikagu u avgustu prošle godine tužbu protiv kompanije MPRI, koja je ratovala u Hrvatskoj.

U tužbi od 40 stranica agencija američkih generala MPRI tretira se kao “učesnik u genocidu”.

“Operacija Oluja bila je najveća kopnena ofanziva u Evropi od Drugoga svetskoga rata. Za posledicu je imala ubistva i nehuman odnos prema Srbima, nasilno proterivanje 200.000 Srba iz njihovih vekovnih domova, pljačku i uništavanje imovine vredne stotine miliona dolara, kaže srpski advokat Robert Pavić.

Svedoci Milena Jović i Živka Mijić iz Čikaga tvrde da je hrvatski ministar obrane Gojko Šušak s predstavnicima MPRI u oktobru 1994. sklopio ugovor “da isteraju

Srbe iz Krajine”.

“Američku firmu MPRI osnovala su osmorica bivših oficira američke vojske 1987. godine radi davanja vojnih usluga. MPRI je već jednom odgovarala zbog počinjenih strahota na Bliskom Istoku. Krajišnici iz SAD veruju da mogu da dobiju MPRI na sudu”, kaže Aleksandar Žigić, novinar iz Čikaga koji prati ovaj slučaj.

Federalni sud u Čikagu o tužbi Krajišnika treba da se izjasni krajem avgusta. Ako tužba bude prihvaćena, otpočeli bi pregovori o vansudskom poravnanju i isplati za godinu dana.

Ako se Čikago proglasi nenadležnim i tužbu Krajišnika prosledi u Vašington, slučaj MPRI može da traje godinama.

Srpsku grupu “Žrtve genocida u Krajini” na sudu zastupaju američki advokati Entoni D’Amato, Robert Pavić, Džon Ostojić i Kevin Rodžers.

Ukupna odšteta od 10,5 milijardi nastala je kao zahtev da 200.000 žrtava dobije 25.000 dolara. I da se isplati 5 milijardi dolara kamate od pet posto godišnje. Po američkim propisima, advokatima bi pripala trećina odštete.”

„Nacional“, 16.07.2011.

DORH: OD 3513 PRIJAVLJENIH ZA RATNI ZLOČIN 108 HRVATSKIH BRANITELJA

"Do kraja lipnja u Hrvatskoj su zbog ratnog zločina pokrenuti kazneni postupci protiv 3513 osoba, među kojima je i 108 pripadnika hrvatskih oružanih snaga ili tek nešto više od tri posto.

Po podacima što ih je državno odvjetništvo objavilo na svojim internetskim stranicama u tijeku su 274 istrage, od kojih i 20 protiv hrvatskih branitelja.

Od 3513 kazneno prijavljenih od Domovinskog rata postupak je, nakon provedene istrage, obustavljen protiv 1265, a istraga je prekinuta protiv 87 osumnjičenika.

Optužnice su nakon istrage podnesene protiv 1884 osobe, a među optuženicima je i 79 pripadnika hrvatskih oružanih snaga.

HRONIKA POVRATKA

Od ukupna broja optuženika osuđeno je 555 osoba, među kojima je i 31 pripadnik hrvatske vojske. Oslobođajućom presudom ili prekvalifikacijom optužnice u neko drugo, uglavnom blaže kazneno djelo, završili su postupci protiv 721 optuženika, među kojima je 11 hrvatskih branitelja.

Najveći broj kaznenih postupaka, čak 781, pokrenut je u Osijeku, slijedi Bjelovar sa 645, Sisak s 387 i Vukovar s 317. Najmanje ih je pokrenuto u Varaždinu, tek osam, pa u Rijeci, 21, i Zagrebu, 45 postupaka.

No Zagreb prednjači po broju pokrenutih postupaka protiv pripadnika hrvatskih oružanih snaga s ukupno 42 "slučaja". Slijede Split s 13, Bjelovar s 10, Sisak s devet, Osijek, Rijeka i Šibenik sa po osam, Vukovar s pet, Varaždin s četiri i Karlovac s jednim pokrenutim postupkom.

U najnovijim tablicama objavljenima na internetskim stranicama DORH-a nema podataka o broju ratnih zločina u kojima mogući počinitelji ili naredbodavci nisu poznati, a nisu posebno naznačeni slučajevi ratnih zločina povezanih s oslobodilačkom akcijom "Olujom" kao što je bio slučaj u travanjskoj statistici."

„Nacional“, 22.07.2011.

VIKAO 'SRBE NA VRBE', PRIJETIO I VRIJEDAO

"Okrivljenika se tereti da je 23. lipnja 2011., oko 21,30 sati, u Makarskoj, uočivši osobno vozilo marke Toyota registracijskih oznaka Republike Srbije, u kojem se nalazio oštećenik sa svojom suprugom, iz mržnje prema njima zbog njihova nacionalnog podrijetla, prošao kraj vozila govoreći im 'Srbe na vrbe'. Uz to, kako je navedeno u optužnom prijedlogu, potom je, nekoliko dana kasnije, 27. lipnja 2011. godine, oko 20 sati, vidjevši oštećenika da izlazi iz vozila u kojem se nalazila njegova supruga i punica, prišao mu i, u cilju da ga uplaši, obratio riječima psovki i prijetnje."

„Press“, 25.07.2011.

HRVATI NAM

POKRŠTAVAJU I MRTVE

"Šokirao se - Srećko Arsenović u izvodu iz matične knjige, izvađenom prošle godine u Zagrebu, pročitao da je njegov pokojni otac Hrvat, iako u originalnom izvodu jasno piše da je Srbin. Strategija - Kada je Srećko pokušao da ispravi grubu grešku, otvoreno mu je poručeno da to nije moguće jer su svi spiskovi prosleđeni Evropskoj uniji, u koju Hrvatska uskoro treba da uđe

Srbina rodnom iz Mačve, **PREDRAGA ARSENOVIĆA**, koji je umro pre 13 godina, država Hrvatska je posmrtno pokrstila u Hrvata! Njegov sin Srećko Arsenović (59) sumnja da slučaj njegovog oca nije usamljen i da je u Hrvatskoj na delu masovno falsifikovanje istorije koje zahteva hitnu reakciju srpskih vlasti!

Da mu je otac Predrag, rođen 1923. godine u Jaloviku kod Šapca, posle smrti naprasno postao Hrvat, **SREĆKO ARSENOVIĆ** je saznao slučajno, kada mu je zatrebao izvod iz matične knjige rođenih koji vadi u Zagrebu..."

„Politika“, 27.07.2011.

OSPORAVANJE DANA USTANKA

"Zagreb – Danas se u Srbu, u Lici, ispred prošle godine obnovljenog spomenika, koji je 1995. tokom „Oluje“ srušila hrvatska vojska, svečano obeležava 70-to godišnjica antifašističkog ustanka i započinjanja masovnog otpora protiv okupatora i njegovih domaćih kvislinga. Nekadašnji Dan ustanka, 27. jul, u Hrvatskoj se više ne slavi kao državni praznik (zamenio ga je Dan antifašističke borbe, koji se obeležava 22. juna, u znak sećanja na formiranje prvog partizanskog odreda u šumi Brezovica, kraj Siska), ali ga redovno obeležavaju nekadašnji partizani i antifašistički aktivisti u Hrvatskoj.

I ovogodišnju, jubilarnu proslavu u Srbu pokušali su da ospore hrvatski desničari, na čelu s „pravašima“, čiji se čelnik (kakva koincidencija) zove Danijel Srb – ponovo tvrde kako to u istočnoj Lici nije bio ustanak protiv okupatora, nego „četnički pokolj Hrvata“.

U Hrvatskoj stranci prava tvrde da su uoči 27. jula 1941. godine na području tog dela Like i susjednog dela BiH „u užasnim zločinima stradala sva hrvatska sela, na osobito okrutan način pogubljeni su svi sveštenici na tom prostoru, veliki broj žitelja, a neka sela su, poput Krnjeuše, u BiH, i Brotnja, u Lici, pobijena do poslednjeg stanovnika"..."

„Jutarnji list“, 29.07.2011.

SREĐIVANJE RAČUNA PRED IZBORE

"Ustavni sud ukinuo je kao neustavne odredbe Ustavnog zakona o manjinama iz lipnja prošle godine kojima se manjinama ispod jedan i pol posto sudjelovanja u stanovništvu pored općeg prava glasa jamči i posebno biračko pravo u ukupno pet zastupnika, a samo Srbima se jamči najmanje tri zastupnika ali isključivo na temelju općeg prava glasa.

Za Ustavni sud najspornija je ta odredba da Srbi na temelju isključivo općeg glasa dobivaju zajamčena mjesta u Saboru. Dok Sabor ne donese nova izborna rješenja za manjine Ustavni sud je naložio da se primijenjuju izborna pravila za manjine koja su i do sada vrijedila na parlamentarnim izborima od 2000. do 2007. god.

To znači da ako Sabor do skorih parlamentarnih izbora ne donese nova pravila za manjine, sve nacionalne manjine će na izborima birati kao i do sada.

To, pak, znači da neće biti dvostrukog prava glasa za male manjine, niti će Srbi glasati samo na temelju općeg prava glasa, nego će svi pripadnici kao i do sada odlučivati hoće li glasati za svog manjinskog ili 'građanskog' predstavnika.

Srbi će po toj staroj varijanti imati tri zastupnička mjesta, a ostale manjine pet, i svi će glasati u posebnoj izbornoj jedinici.

Također je Ustavni sud kao neustavnu proglasio i odredbu po kojoj je Srpsko narodno vijeće u Ustavnom zakonu o manjinama dobilo ekskluzivno pravo da bude isključiva koordinacija srpskih manjinskih vijeća u Hrvatskoj."

POGINULI I NESTALI

„Tanjug”, 12.07.2011.

U BRATUNCU POMEN ZA UBIJENE SRBE

„Na vojničkom groblju u Bratuncu biće održan parastos za stradale Srbe na području Podrinja, koje su tokom rata u BiH ubile muslimanske snage pod komandom Nasera Orića iz Srebrenice.

Na Petrovdan 1992. godine muslimanske snage pod komandom Orića upale su u srpska sela Zalazje, Biljača, Sase i Zagone i ubile i izmasakrirale 69 srpskih civila, više od 70 ranili, a 19 se vode kao nestali...”

„Politika”, 18.07.2011.

OTKRIVENA GROBNICA ŽRTAVA SPLITSKIH „PAUKA”

„Banjaluka – Po nalogu Tužilaštva Bosne i Hercegovine u petak je u Bravnicama kod Jajca počelo otkopavanje grobnice u kojoj su, prema saznanjima Centra za istraživanje ratnih zločina Republike Srpske, sahranjeni Srbi koje je 13. septembra 1995. godine pobila 4. gardijska brigada Hrvatske vojske (HV), poznatija kao „Pauci”, kojom je komandovao general Damir Krstičević.

„Pauci” su pobili Srbe, uglavnom civile, koji su bežali iz Donjeg Vakufa pred bošnjačkom Armijom BiH. Govoreći o ovom zločinu, Radosav Zeljko je za „Glas Srpske” rekao da se bežalo autobusima, traktorima, automobilima, kamionima i zaprežnim kolima. Kada su mislili da su nadomak spasa, presrela su ih „Pauci”. Zeljko je ispričao da su hrvatski vojnici na autobus, iako su videli da u njemu ima dece, najpre otvorili rafalnu paljbu, a zatim su u njega ispalili „zolju”.

Istražilac Instituta za nestala lica BiH Ranko Đukarić je za „Politiku” rekao da su u petak nađeni ostaci kostiju i da su neke spaljene, delovi odeće i stvari stradalih Srba. On je kazao da će se istraživanje nastaviti u utorak, 19. jula. „Prema prvim rezultatima, osnovano pretpostavljamo da su tela pobijenih Srba premeštena na neko drugo mesto”, procena je Ranka Đukarića...

Hrvatski snagama koje su 18. septembra napale Novi Grad, Kostojanicu, Kozarsku Dubicu i Gradišku komandovali su generali Vinko Vrbanac, Ivan Basarac, Jozo Miličević, Imre Agotić, a udarna jedinica bile su 1. i 2. gardijska brigada, poznatije kao „Tigrovi” i „Gromovi”. U ovoj operaciji, nazvanoj ‘Una 95’, ubijena su 54 civila.”

SAHRANE

1. *BUROJEVIĆ LJEPOSAVA* rođena 1910. u Medarima, Nova Gradiška. Ubijena u Medarima u vrijeme akcije "Bljesak". Ekshumiran je sa groblja Medari. Identifikovan 30. juna 2011. u Zagrebu. Sahranjena je u toku jula 2011. godine na groblju u Medarima.

2. *IVANIŠEVIĆ PETAR* sin Sime, rođen 05.06.1946. u Vedašiću, Korenica. Ubijen na području Bjelopolja u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa lokacije u Kozjanu. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahra - njen je 04. jula 2011. godine na groblju u Vedašiću.

3. *MILANKOVIĆ MARKO* sin Lazara, rođen 01.04.1959. u Baljcima, Dmiša. Ubijen na području Šarenih jezera kod Knina u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa groblja u Kninu. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen je u toku jula 2011. godine na groblju u Baljcima.

4. *PEKEČ MILOŠ* sin Mihajla, rođen 14.04.1950. u Klokoču, Vojnić. Ubijen prilikom presjecanja izbjegličke kolone kod Dvora u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa groblja u Dvoru. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen 14. jula 2011. godine na groblju u Mionici kod Valjeva.

5. *RAJAK DARINKA* kći Miloša, rođena 23.09.1939. u Zrmanji, Gračac. Bila u KAMPU UN-a u Kninu, odakle je prebačena u bolnicu u Knin, gdje je umrla u vrijeme „Oluje“. Ekshumirana je sa groblja u Kninu. Identifikovana je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjena je 16. jula 2011. godine na groblju u Zrenjaninu.

6. *RUSIĆ ANĐA* kći Sime, rođena 1904. u Plavnu, Knin. Ostala kod kuće za vrijeme „Oluje“ gdje je i ubijena. Ekshumiran je sa lokacije u Plavnu. Identifikovana je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen je u toku jula 2011. godine na groblju u Plavnu.

7. *SLIJEPEVIĆ JOVO* sin Stevana, rođen 13.05.1947. u Klokoču, Vojnić. Ubijen prilikom presjecanja izbjegličke kolone kod Dvora u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa groblja u Dvoru. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen je 16. jula 2011. godine na groblju u Apatinu.

8. *STANIĆ Marija*, kći Vase, rođena 19.11.1932. u Vrebcu, Gospić. Ubijena je 16 / 17 septembra u Gospiću 1991. godine. Ekshumirana je sa groblja u Žitniku. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen u toku jula 2011. godine na groblju u Gospiću.

9. *ŠAPONJA DRAGUTIN* sin Dragana, rođen 1923. u Maloj Paukovojoj, Sisak. U izbjegličkoj koloni u Maloj Paukovojoj doživio srčani udar u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa groblja u Dvoru. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen 19. jula 2011. godine na groblju u Dolovu kod Pančeva.

10. *ŠTRBAC MIRKO* sin Vase, rođen 1947. u Kistanjama, Knin. Invalid, ostao kod kuće gdje je i ubijen u vrijeme „Oluje“. Ekshumiran je sa groblja u Kninu. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zagrebu. Sahranjen je u toku jula 2011. godine na groblju u Kista - njama.

11. *VLADISAVLJEVIĆ SVETISLAV*, sin Nikole rođen 25.05.1957. u Vukovar. Kao ranjenik je 27.08.1991. doveden u bolnicu u Vukovaru, odakle ga je izveo pripadnik ZNG-a i 02.11.1991. odveo u sklonište "Borovo Komerc", od tada se vodi kao nestao. Ekshumiran je sa groblja u Vukovaru. Identifikovan je 30. juna 2011. godine u Zavodu za sudsku medicinu u Zagrebu. Sahranjen u toku jula 2011. godine na groblju u Vukovaru.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U RH

“Večernji list”, 06.07.2011.

“LJEPOSAVA STANIMIROVIĆ 1991. PRIKRIVALA SRPSKE ZLOČINE”

“Društvo Antuna Gustava Matoša iz Tovarnika podnijelo je Županijskom državnom odvjetništvu u Vukovaru kaznenu prijavu protiv supruge predsjednika SDSS-a Vojislava Stanimirovića, dr. Ljeposave Stanimirović (59) iz Vukovara, i dr. Dragana Martinovića (60) iz Šida u Vojvodini. Osnovano se sumnja da su počinili kazneno djelo prikrivanja ratnog zločina.

– Odlučili smo se za kaznenu prijavu protiv te dvije osobe jer se uskoro navršava 20 godina od srbijske okupacije Tovarnika za vrijeme koje su pripadnici tzv. JNA i ravnogorskog četničkog pokreta počinili masovni ratni zločin nad civilima i zarobljenim hrvatskim braniteljima, među kojima je bilo i članova Matice hrvatske, za što do danas nitko nije odgovarao. Nadamo se, s obzirom na vrstu i težinu kaznenog djela, da će Hrvatska liječnička komora razmotriti mogućnost oduzimanja licencije dr. Stanimirović – kaže Željko Anić, predsjednik Društva Antuna Gustava Matoša.

U kaznenoj prijavi piše kako postoji osnovana sumnja da su dr. Stanimirović i dr. Dragan Martinović “ u razdoblju od 10. listopada do 16. studenoga 1991. u Tovarniku, za vrijeme srpske oružane agresije na Hrvatsku, djelujući u službi agresora i domaćih izdajnika u cilju prikrivanja ratnog zločina, kao uzrok smrti ubijenih Hrvata u službenim dokumentima naveli da su velečasni Ivan Burik (1928.), Đuka Došen (1957.), Tomislav Ivković (1939.), Ivan Jurić (1928.), Ruža Jurić (1933.), Tomislav Karačić (1932.), Rudolf Rapp (1942.) i Berislav Šimunić (1974.), poginuli od eksplozije iako su ubijeni vatrenim i/ili hladnim oružjem.” Društvo AGM ta saznanja temelji na do-

kumentima nastalim nakon što su tijela ubijenih ekshumirana i obducirana. U prijavi se navodi kako je te dvije osobe “na dužnost liječnika i mrtvozornika u okupiranom Tovarniku postavio za ratni zločin osuđeni i od izdržavanja 20-godišnje zatvorske kazne amnestirani dr. Vojislav Stanimirović, suprug osumnjičene dr. Ljeposave, koji je kao pripadnik rezervnog sastava tzv. JNA organizirao i vodio sanitetsku službu u tzv. Zapadnom Srijemu”...

“Glas slavonije”, 14.07.2011.

SLAVICA POPOVIĆ SVJEDOČILA NA SUDENJU ZA GENOCID I RATNI ZLOČIN POČINJEN U TO- VARNIKU 1991.

“VUKOVAR - Ispitivanjem novih svjedoka na Županijskom sudu u Vukovaru nastavljena je rasprava u postupku protiv Miloša Stanimirovića i još trinaest osoba optuženih da su nakon 20. rujna 1991. u Tovarniku raseljavali, ubijali i fizički zlostavljali branitelje i civile te prisvajali ili uništavali njihovu imovinu pa su time počinili kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - genocida i ratnih zločina.

Na sudu je svjedočila Slavica Popović iz Tovarnika i rekla da su optuženi Stevo Srdić i jedan vojnik iz Šida početkom listopada odveli njenog supruga prema Ilači, a potom i pucali u njega, te ga pogodili u vrat. Marijan se ranjen dovukao do svoje kuće u Tovarniku. “Nakon nekoliko dana došao je Vojislav Stanimirović i rekao: - Slavice, gdje ti je Marijan, ja ga moram predati i poslat ću po njega. Ubrzo su došla četvorica iz njihove milicije i odvezla ga”, izjavila je Slavica. Nakon određenog vremena doznala je da je pronađeno mrtvo tijelo njenog supruga u blizini pravoslavnoga groblja i tu su ga mještani zakopali. Međutim, do danas tijelo nije pronađeno jer je u međuvremenu

preseljeno na nepoznato mjesto.

Vojislav Stanimirović, koji je sudjelovao u srpskoj agresiji na Hrvatsku, kao svjedok na istom sudu i glavnoj raspravi održanoj 25. ožujka 2011. godine, dao je iskaz da je 1991. godine bio rezervni oficir tzv. JNA i šef saniteta za tada okupirani zapadni Srijem, isto tako svjedočio je o ranjenom hrvatskom branitelju Marijanu Popoviću, te izjavio da on s tim slučajem nema ništa.”

“T-portal”, 20.07.2011.

IZRUČENJE HADŽIĆA HRVATSKOJ BILO BI LOGIČNO

“Bilo bi logično kada bi Hrvatska zatražila izručenje Gorana Hadžića, budući da je on na našim sudovima za dva postupka već pravomoćno osuđen dok je za treći podignuta optužnica, zaključila je to premijerka Jadranka Kosor nakon sjednice Vladina užeg kabineta.

Dodala je kako je svjesna da Hadžić mora biti izručen i Haagu pa će tako u suradnji s Haaškim sudom, DORH-om i Ministarstvom pravosuđa vidjeti je li izručenje Hadžića realno. Najbitnije je da je ratni zločinac konačno uhićen, te da će postupci protiv njega biti pokrenuti, na što već dugo čekaju obitelji žrtava.

Podsjetimo, Hadžić je u Osijeku još 1999. osuđen na osam godina zatvora zbog ubojstava, poticanja na zločin, rušenja katoličke crkve i miniranja nesrpskih kuća u Tenji 1991. i 1992. godine.

Uz to, šibenski ga je Županijski sud osudio na dvadeset godina zatvora zbog prekomjernog granatiranja šibenskog i vodičkog područja.

Vukovarsko je državno odvjetništvo 2002. protiv Hadžića i još 17 osoba podignulo optužnicu za vukovarske zločine i za 1292 osobe nesrpske nacionalnosti ubijene u Osijeku, Vukovaru, Vinkovcima, Županji i Bjelovaru 1991. i 1992. godine.”

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV HRVATA U RH

"Jutarnji list", 04.07.2011.

DOKAZ UŽASNIH DJELA ES-KADRONA SMRTI

"ZAGREB - Uhićenja Tomislava Merčepa i Đure Brodarca prokomentirana su uobičajenim anakrono-folklornim jezikom većeg dijela hrvatske javnosti, kao prinošenje posljednjih žrtava na oltar ulaska Hrvatske u Europsku Uniju. Taktički gledajući, takva je procjena vjerojatno točna.

Hrvatska je Vlada morala uvjeriti Bruxelles da misli ozbiljno u vezi sa suđenjima za ratne zločine, pa je uhitila glavne protagoniste dvaju kapitalnih slučajeva: za ubojstva u Pakračkoj Poljani i pojedine likvidacije u Zagrebu, početkom devedesetih, nedvojbeno je zapovjedno odgovoran Tomislav Merčep, dok bi za nestanke srpskih civila u Sisku trebao odgovarati Đuro Brodarac.

No, taktička funkcija Merčepova i Brodarčeva hapšenja ne umanjuje stvarni, elementarni moralni imperativ da se ljudima poput Tomislava Merčepa napokon sudi zbog uistinu jezivih zločina.

Uredništvo Jutarnjeg lista odlučilo je objaviti fotografije tijela dvanaestogodišnje Aleksandre Zec, koju su u studenom 1991. god. na Sljemenu ustrijelili pripadnici Merčepovih eskadrona smrti, zato što hrvatsku javnost želimo upozoriti zbog čega je, zapravo, Tomislav Merčep u zatvoru, i zato što se radi o strašnom, ali i simboličkom dokumentu koji svjedoči o slučajevima stradanja Srba u Hrvatskoj tijekom Domovinskog rata, koje su skrivili ljudi u uniformama hrvatskih oružanih snaga, a za što su suodgovorni i političari koji su štitili ubojice.

Poražavajuće je što su krivci za ova odvratna ubojstva dugo godina proveli na slobodi. Uvjereni smo, ipak, da su hrvatska država i cijelo hrvatsko društvo napokon dovoljno zreli da se suoče i s tako strašnim dokumentima poput fotografija tijela 12-godišnje Aleksandre."

"Večernji list", 05.07.2011.

TREBALI SKUPITI 700.000

EURA ZA POVOLJNIJU PRESUDU GLAVAŠU

"Podignuta je optužnica protiv saborskog zastupnika HDSSB-a Ivana Drmića, direktora Osijek-Koteksa Drage Tadića, njegove supruge Božice Tadić Čavar, splitskog poduzetnika Srećka Jurišića i urednice u Glasu Slavonije Sanje Marketić. USKOK ih tereti za pokušaj podmićivanja sudaca VS, čime su htjeli utjecati na presudu protiv Branimira Glavaša, tada nepravomoćno osuđenog za ratni zločin u Osijeku 1991.

Tadić je, navodi USKOK, lani u lipnju i srpnju organizirao i okupio ostale okrivljenike, kako bi pronašli osobu koja bi za novac mogla utjecati na suce VS ili im ponuditi novac da bi donijeli povoljnu presudu protiv Glavaša. Čak 700.000 eura trebali su, po tome, prikupiti Sanja Marketić i Ivan Drmić. Tadićeva je supruga imala ulogu koordinatora, a Tadić i Jurišić kontaktirali su s više osoba zanimajući se o stanju predmeta..."

"Slobodna dalmacija", 13.07.2011.

PREMINUO ĐURO BRODARAC

"ĐURO BRODARAC (67) preminuo je u srijedu u 8,25 sati na Odjelu intenzivne njege kardiologije u KBC-u Osijeku.

Brodarac, koji se nalazio u osječkom zatvoru kao pritvorenik, u bolnicu je primljen u utorak u prijednevne satima zbog problema sa disanjem.

Iako se mislilo da je problem sa aritmijom srca, naknadne pretrage pokazale su da je Brodarac doživio septični napad zbog kojeg je otežano disao, pa je u ponoć s utorka na srijedu prebačen na Jedinicu intenzivnog liječenja i spojen na respirator. No, njegov organizam nije izdržao te je u srijedu ujutro preminuo.

Istražni sudac ŽS u Osijeku naložit će i sud.-med. obdukciju.

Podsjetimo, Brodarac je u pritvoru osječkom zatvoru završio 21. lipnja zajedno s Vladimirom Milankovićem i Dragom Bošnjakom, a sva trojicu su osumnjičeni za

ratni zločin nad civilima srpske nacionalnosti na području Siska i banovine tijekom 1991. i 1992. god."

"Vesti.online", 13.07.2011.

KRULJCU OPROSTILI UBISTVA CIVILA!

"Hrvatski gen. MLADEN KRULJAC, koji je nedavno uhapšen zbog malverzacija građevinskim zemljištem, jedini je komandant na ovim prostorima protiv koga su vlastiti vojnici podneli krivičnu prijavu zbog ubistva srpskog civila, ali mu nije suđeno jer je hrvatsko tužilaštvo odbacilo prijavu, izjavio je Srni direktor Dokumentaciono-informativnog centra Veritas S. ŠTRBAC.

On je naveo da je Kruljac u zapadnoj Slavoniji tokom hrvatske akcije Bljesak naredio svom ličnom snajperisti TOMISLAVU ABRAMOVIĆU da ubije srpskog civila MIROSLAVA VUČKOVIĆA koga su ugledali kako pretrčava put, bežeći u ratnom haosu tokom akcije hrvatske vojske.

Međutim, hrvatsko tužilaštvo je 2006. odbacilo krivičnu prijavu vojnika protiv Kruljca i Abramovića zbog ubistva civila koji je pretrčavao put pod obrazloženjem da se radi o "uobičajenom postupanju i borbenom delovanju u ratnim operacijama".

- Za njegove zločine nad Srbima se znalo, i uprkos tome što je postojala konkretna krivična prijava njegovih vojnika, Hrvatsku nije bilo briga za zločine nad Srbima, nego je sada briga za malverzacije - rekao je Štrbac.

On je ocenio da bi Hrvatska sama sebi pomogla da je Kruljca procesuirala i osudila ga za ratne zločine, "jer on ne bi mogao da pravi nova krivična dela u mirodopsko vreme".

Predsednik Organizacije porodica zarobljenih, poginulih boraca i nestalih civila RS NEDELJKO MITROVIĆ izjavio je da se zna da je Kruljac direktno odgovoran za zločin u operaciji Bljesak kada je osam članova porodice Vuković ubijeno u njihovoj kući u selu Medari 1995. godine, te traži od glavnog tužioca Hrvatske Mladena Bajića da o tome otvori istragu."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI NA PROSTORU EX YU

"B92", 06.07.2011.

NOVO SUĐENJE ZA "TUZ- LANSKU KOLONU"

"Ponovljeno suđenje Iliji Jurišiću zbog optužbi da je odgovoran za zločine nad vojnicima bivše JNA u Tuzli 1992. godine počelo je danas pred Većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu.

Tužilaštvo tvrdi da je Jurišić, kao visoki starešina MUP-a BiH i dežurni Operativnog štaba Javne bezbednosti Tuzla, dobio naredbu za napad od nadređenih, nakon čega je i sam izdao naredbu za napad na kolonu vojnika koja se mirno povlačila. Tom prilikom poginuo je najmanje 51 vojnik, oko 50 je ranjeno, dok je veći broj sanitetskih vozila uništen.

Prvobitno, Sud za ratne zločine osudio ga je na 12 godina zatvora, ali je, nakon žalbi, prošlog oktobra Apelacioni sud to poništio i naložio ponovno suđenje.

"Danas", 06.07.2011.

HOLANDIJA ODGOVORNA ZA SMRT TRI BOŠNJAKA

"Hag - Holandska država je odgovorna za smrt tri Muslimana u vreme masakra u Srebrenici 1995. godine, odlučio je juče Apelacioni sud u Hagu, na osnovu tužbe preživelih i članova porodica žrtava, javile su agencije. „Holandska država je odgovorna za smrt tri Muslimana nakon pada Srebrenice“, navodi se u saopštenju Apelacionog suda.

Prema ranijoj presudi Okružnog suda u Hagu, Holandija nije povredila obavezu da zaštiti Muslimane time što ih je predala srpskim snagama pod komandom Ratka Mladića.

Apelacioni sud je, međutim, juče ocenio da holandski bataljon u okviru mirovnih snaga UN, čiji je zadatak bio da zaštiti enklavu u Srebrenici, „nije trebalo da te ljude preda Srbima“. Sud

je naredio da Holandija rodbini srebreničkih žrtava plati odštetu. Advokat jedne od porodica koja je podnela tužbu Lizbet Zegveld zadovoljna je odlukom Apelacionog suda i ocenila da je sud pokazao hrabrost proglašivši državu Holandiju odgovornom za smrt troje Muslimana, prenosi sajt sarajevo-x.com..."

"B92", 13.07.2011.

NOVO SUĐENJE RAMUŠU HARADINAJU

"Hag - Novo suđenje pred Haškim tribunalom bivšim pripadnicima OVK RAMUŠU HARADINAJU, IDRIZU BALAJU i LAHIJU BRAHIMAJU počće 18. avgusta.

Dan ranije, 17. avgusta, u Hagu će biti održana pretpretretna konferencija u tom predmetu, naveo je u odluci sudija Bakone Džastis Moloto.

Žalbeno veće Haškog tribunala je u julu prošle godine poništio oslobađajuću presudu Haradinaju i Balaju uz obrazloženje da je prvobitni proces obeležilo zastrašivanje svedoka, odlučivši da suđenje bude delimično ponovljeno po šest tačaka optužnice.

Suđenje će se delom ponoviti u Brahimaju, kome je Žalbeno veće potvrdilo prvostepenu presudu od šest godina zatvora.

Optuženi se terete za učešće u udruženom zločinačkom poduhvatu sa ciljem zlostavljanja kosovskih Srba, Albanaca i Roma.

Udruženi zločinački poduhvat se prema skraćenoj optužnici manifestovao u logoru Jablanica, ubistvom i mučenjem zarobljenika 1998. godine.

Haradinaj i Balaj su na prvom suđenju, prvostepenom presudom, oslobođeni po svih 37 tačaka optužnice, a Brahimaj je osuđen na šest godina zatvora."

"Glas javnosti", 15.07.2011.

SLOVENCISUDE TRIFUNOVIĆU I POPOVU KRAJEM AVGUSTA

"Glavna rasprava u procesu protiv bivših oficira JNA, generala VLADE TRIFUNOVIĆA i pukovnika BERISLAVA POPOVA, koji su u Sloveniji optuženi za ratne zločine kazana je za 25. i 26. avgusta na sudu u Murskoj Soboti.

Portparolka Višeg suda u Beogradu DUŠICA RISTIĆ rekla je da su Trifunoviću i Popovu, preko Odeljenja za ratne zločine, uručeni pozivi za novo ročište za suđenje u Sloveniji.

U Okružnom državnom tužilaštvu u Murskoj Soboti je danas rečeno da je Okružni sud u Murskoj Soboti zakazao glavnu raspravu u procesu protiv VLADE TRIFUNOVIĆA i BERISLAVA POPOVA optuženih za ratni zločin protiv civilnog stanovništva. za 25. i 26. avgust.

Optužnica protiv njih je podignuta 4. aprila 2008, podsećaju u slovenačkom tužilaštvu. Generalu Trifunoviću suđeno je pod optužbom za ratne zločine i u Srbiji i u Hrvatskoj.

U Srbiji je u martu 2010. obustavljen krivični postupak protiv njega, nakon što je Vrhovni sud u januaru ukinuo presudu kojom je Trifunović, kao bivši komandant Varaždinskog korpusa, zbog predaje kasarne, osuđen na višegodišnju zatvorsku kaznu.

Trifunović je u zatvoru proveo 547 dana, a Popov 446 dana.

U Hrvatskoj je tokom devedesetih godina general Trifunović pravosnažno osuđen na 15 godina zatvora zbog ratnih zločina protiv civila, odnosno razaranja Varaždina."

„Jutarnji list“, 29.07.2011.

SRBIJA PREKINULA IS- TRAGU PROTIV DR. VESNE BOSANAC

"VUKOVAR -Tužiteljstvo za ratne zločine Srbije prekinulo je istragu protiv dr. Vesne Bosanac, ratne i sadašnje ravnateljice vukovarske bolnice - doznao je u četvrtak Jutarnji list iz neslužbenih izvora u hrvatskom pravosuđu.

SUDSKI POSTUPCI

Dr. Bosanac je srbijanska strana sumnjivala za ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika u Vukovaru 1991. godine. Kako je u Jutarnjem u četvrtak navečer potvrdila, i dr. Bosanac je „dobila informaciju“ da je istraga protiv nje prekinuta.

-Ne bih uopće o tome. Sve je to neutemeljeno, nije postojao nijedan razlog da se bilo kakva istraga uopće pokreće. Logično je i da bude prekinuta - kratko je samo rekla dr. Vesna Bosanac. Inače, „slučaj Bosanac“ u javnost je dospio u ožujku ove godine, upravo u vrijeme dok je vukovarski branitelj i bivši zatočenik srpskih

logora Tihomir Purda bio pritvoren u BiH - a u Zenici je proveo dva mjeseca - zbog sumnji srbijanske strane da je u ratnom Vukovaru počinio zločin. Iskaz je tada dr. Bosanac dala policiji u Vukovaru odbacivši sve optužbe, a u travnju je na vukovarskom Županijskom sudu - prema zamolnici Odjela za ratne zločine Višeg suda u Beogradu - u sklopu istražnog postupka svjedočilo četvero liječnika ratne vukovarske bolnice. Prema njihovom svjedočenju, srbijansku stranu je zanimala „sudbina četvorice ranjenika bivše JNA“.

Dr. Vesna Bosanac tada je novinarima izjavila da je još „god-

inama ranije čula za optužbe iz Srbije“ kojima se nju i dr. Juraja Njavru, kirurga vukovarske bolnice preminulog prije tri godine, teretilo za „nesavjesno liječenje ranjenika tadašnje JNA u ratnoj vukovarskoj bolnici“. Dr. Bosanac je sumnjičenja srbijanske strane cijelo vrijeme odbacivala kao „neutemeljene optužbe“ tvrdeći kako su svi ranjenici i bolesnici u bolnici u Vukovaru u ratnu jesen 1991. godine imali jednak tretman. Govorila je i kako očekuje da će „sud koji je pokrenuo istragu dobiti sve činjenice i shvatiti da su sve optužbe neutemeljene.“

INTERPOL

„Nezavisne novine“, 05.07.2011.

NJEMAČKA IZRUČILA HRVATSKOJ RENATA PETROVA

BEOGRAD - Njemačka je izručila Hrvatskoj RENATA PETROVA (43), koji je u odsustvu osuđen za ratni zločin protiv civila u Škabrnji kod Zadra – saopštio je Dokumentacion-informacioni centar „Veritas“.

Prema saznanjima „Veritasa“, Petrov, po nacionalnosti Hrvat, poriče bilo kakvu vezu sa zločinom u Škabrnji, pa se nije ni protivio izručenju u Hrvatsku.

Petrov, koji je Hrvatskoj izručen u petak, 1. jula, rodom je iz Benkovca, s porodicom živi u Milvokiju u Sjedinjenim Državama, a uhapšen je na aerodromu u Dizeldorfu 5. aprila na osnovu potjernice zagrebačkog Biroa Interpola.

On je pred sudom u Zadru 1995. godine osuđen u odsustvu na 20 godina zatvora u procesu protiv 18 pripadnika bivše JNA i Srpske Vojske Krajine zbog zločina počinjenog novembra 1991. godine u selu Škabrnja, kada su ubijena, kako se navodi, „43 civila i hrvatska vojnika“.

Petrov je među 16 optuženih koji su osuđeni na maksimalnu kaznu zatvora od po 20 godina, jedan optužen je osuđen na 15 godina robije, dok je Jovan Badžoka, koji

je prisustvovao suđenju, dobio 10 godina zatvora, od kojih je devet odležao.

Petrov se nalazi u zatvoru Županijskog suda u Zadru, a danas ga je posjetio advokat Dragan Jovanić, koji je najavio da će u zakonskom roku, koji iznosi 30 dana od dana izručenja, podnijeti zahtjev za obnovu postupka.

Petrov je sa suprugom i dvoje dece, kao i ostali Krajišnici, izbjegao u Srbiju avgusta 1995. godine u vrijeme operacije hrvatskih snaga „Oluja“, a tri godine kasnije preselio se u SAD, gdje je dobio američko državljanstvo, iako su vlasti znale da je na potjernici Interpola. Sve do hapšenja one je, bez ikakvih problema, putovao na relaciji SAD - Njemačka - Srbija.

U obrazloženju presude hrvatskog suda, koja se nalazi u arhivi „Veritasa“, sud njegovu krivicu za zločin u Škabrnji zasniva na „dokazu iz druge ruke“.

Njegovog oca Šimu je u maju 1998. godine, zbog „sinovljeva grijeha“, po informacijama koje su stigle do Renata, prebio izvjesni Zupčić iz Pridrage od kojih povreda je nakon dva tri dana i umro, ali zbog toga do sada zvanično niko nije procesuiran, dodaje se u saopštenju.

Majka mu i sada živi u Benkovcu, ali se poslije Renatovog

hapšenja uglavnom skriva kod prijatelja.

„Veritas“ podsjeća da su osuđeni za zločin u Škabrnji Zorana Banić i Jovan Badžoka negirali da su bili prisutni u Škabrnji u vrijeme izvršenja djela, ali im sud nije povjerovao, iako su za svoje tvrdnje pružili i validne dokaze.

Sud je u ponovljenom postupku protiv još jedne osuđene, Edite Rađen, obustavio postupak, dok je optuženi Milenko Radak, nakon glavnog pretresa i provedenih godinu i tri mjeseca u pritvoru, oslobođen svih optužbi, ali do danas nije dobio nikakvu naknadu za neosnovano pritvaranje.

Postupak je obustavljen i protiv Ernesta Rađena, brata Edite Rađen, koji je 2006. godine po Interpolovoj potjernici uhapšen u Grčkoj gdje je radio kao košarkaški trener.

Na osnovu međunarodnih potjernica koje je raspisao Biro Interpola u Zagrebu, širom svijeta je do sada uhapšeno 107 Srba iz Hrvatske, od kojih su 30 ekstradirani u Hrvatsku, a protiv 13-ice postupak je obustavljen.

„Ovoliki broj obustava postupaka protiv lica sa Interpolovih potjernica ukazuje i na zloupotrebu Interpola od Hrvatske“, ocjenjuje „Veritas“.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKOM TRIBUNALOM

“HRT”, 04.07.2011.

SUDAC ORIE UDALJIO MLADIĆA IZ SUDNICE

"Bivši vojni zapovjednik bosanskih Srba Ratko Mladić pojavio se na UN-ovom sud za ratne zločine gdje se trebao izjasniti o optužbama za genocid tijekom rata u Bosni i Hercegovini, iako je njegov odvjetnik tvrdio da će ga bojkotirati.

Zbog Mladićevih ispada, sudac Orije bio je primoran udaljiti ga iz sudnice. Mladić je inzistirao da u sudnici bud njegova dva odvjetnika, Aleksandr Mezjajev i Miloš Šaljić. Vikao je - Ovo nije sud, ne date mi odvjetnika, ne date mi da dišem.

Ratko Mladić, optužen za genocid i zločine protiv čovječnosti tijekom rata u BiH, danas će drugi puta imati mogućnosti izjasniti se o krivnji. Mladić se u svom prvom pojavljivanju pred sudom 3. lipnja, nije želio izjasniti o krivnji za optužnicu koja ga tereti za dvostruki genocid u Srebrenici i drugim dijelovima BiH te za zločine protiv čovječnosti.

Mladić još nema haškog branitelja po svome izboru jer tajništvo suda još nije dovršilo provjeru popisa branitelja za koje bi Mladić želio da ga zastupaju.

Mladić je prije desetak dana podnio popis odvjetnika po svom izboru i tajništvo Haškoga suda mora provjeriti za svakog od njih udovoljavaju li kriterijima za zastupanje pred Haaškim sudom. Najavili su da će provjeru dovršiti do 1. kolovoza i stoga će sutra Mladića ponovno predstavljati branitelj po službenoj dužnosti Aleksandar Aleksić."

“Slobodna dalmacija”, 08.07.2011.

VESELIN ŠLJIVANČANIN NA SLOBODI!

"Veselin Šljivančanin, bivši načelnik za sigurnost gardijske brigade JNA koji je u Haagu osuđen na deset godina zatvora zbog zločina na Ovčari, pušten je danas na slobodu nakon izdržane dvije trećine kazne, objavljeno je iz Haaškog suda.

Odluka o puštanju na slobodu donesena je u tajnosti 5. srpnja, a objavljena je tek nakon što je Šljivančanin izašao iz zatvora.

Podsjetimo, Haaški sud je 2010. god. Šljivančaninu smanjio kaznu sa 17 na 10 godina. Šljivančaninu je kazna smanjena nakon što je Žalbeno vijeće prihvatilo argumente Šljivančanove obrane da bivši načelnik JNA nije znao za povlačenje vojnih policajaca s Ovčare, te da prema tome nije kriv za ubojstvo 194 hrvatska ratna zarobljenika u studenom 1991.

Ipak, Šljivančanin je proglašen krivim za mučenja zarobljenika, zbog čega mu je određena zatvorska kazna u trajanju od deset godina..."

“B92”, 14.07.2011.

ODBIJENA MOLBA KRAJIŠNIKA ZA OSLOBADANJE

"HAG - Predsednik Haškog tribunala Patrik Robinson odbio je molbu haškog osuđenika Momčila Krajišnika za privremeno puštanje na slobodu, pošto je odslužio polovinu od 20 godina zatvorske kazne na koju je osuđen, saopštio je u sredu Tribunal.

Krajišnikova molba je odbijena, jer je, prema oceni predsednika Tribunala, do sada pokazao veoma ograničene dokaze da ga je kazna rehabilitovala, kao i zbog težine zločina zbog kojih je osuđen.

Tribunal je konstatovao da je činjenica da je Krajišnik je tek nedavno oslužio polovinu kazne, takođe, značajan faktor protiv njegovog zahteva..."

“B92”, 15.07.2011.

ŠEŠELJ: ZAHTEV ZA OBUSTAVU POSTUPKA

"Lider SRS Vojislav Šešelj podneo je Haškom tribunalu zahtev za obustavu postupka zbog flagrantnog kršenja prava na suđenje u razumnom roku.

Šešelj, koji je naveo da je zahtev podneo u kontekstu doktrine zloupotrebe postupka, dobrovoljno se predao i u pritvoru Tribunala je

od februara 2003. godine. Suđenje mu je počelo u novembru 2007. g.

Ocenjujući da dužinom boravka u pritvoru "obara sve svetske rekorde", Šešelj je napomenuo da Tribunal ne samo što još nije doneo prvostepenu presudu u njegovom slučaju, već ni suđenje protiv njega nije okončano.

Podsećajući da pravilnik o radu tog suda sadrži načelo ekspeditivnosti postupka, Šešelj ocenjuje da možda "postoji neki tajni razlog, koji nema veze s pravom, javnim interesom ili prezumpcijom nevinnosti"..."

„RTS“, 20.07.2011.

ODBIJEN ZAHTEV GOTOVINE

"Žalbeno veće Tribunala nije prihvatilo zahtev branilaca hrvatskog generala A.Gotovine da Srbiju natera da dostavi dokumenta o operaciji "Oluja".

Veće je ocenilo da vlasti Srbije do sada nisu izričito odbile da razmotre zahtev Gotovine odbrane, dostavljen 30. maja i 16. juna, što je jedan od uslova da sud izda obavezujući nalog.

Po odluci Tribunala, to što vlasti u Beogradu u "relativno kratkom" vremenu nisu odgovorile Gotovinoj odbrani, "ne može se protumačiti kao odbijanje".

Gotovina odbrana zatražila je, krajem juna, da Tribunal obaveže vlasti Srbije da joj dostave izveštaje o "Oluji" koje su posle te operacije, prema zapisnicima sa sednica Vrhovnog saveta odbrane SRJ, morali da napišu oficiri Vojske Jugoslavije koji su bili na službi u armiji Republike Srpske Krajine."

„Slobodna dalmacija“, 30.07.2011.

U PONEDELJAK, TOČNO U PONOĆ, ISTJEČE ROK ZA PREDAJU ŽALBE

"U ponedjeljak u ponoć istječe rok za predaju žalbe na prvostupanjsku presudu generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču, kojom ih je Prvostupanjsko vijeće Haaškog suda osudilo na 24 god. odnosno na 18 god. zatvora.

Za sada obrane generala ne

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKOM TRIBUNALOM

žele izlaziti u javnost s detaljima obrane, odnosno koncepcijom žalbe. Poznato je tek da će se, kao što je to odvjetnik generala Gotovine Luka Mišetić najavljivao i ranije, žalba temeljiti na rušenje optužbe za neselektivno, odnosno nelegalno granatiranje.

Naime, prvostupanjska haška presuda pozivala se na tvrdnju o prekomjernom granatiranju, odnosno da je od 1205 ispaljenih granata njih 65 palo 200 metara od cilja, od kojih je trinaest palo na mjesta koja se mogu podvesti pod ugrozu civilnog cilja.

Mišetić je još u svibnju ove godine izjavio kako je nonsens da bi tih trinaest granata, koje su pale na mjesta koja se mogu podvesti pod ugrozu civilnog cilja, moglo izazvati, po mišljenju suda, egzodus srpskog stanovništva zbog čega je Gotovini određena prvostupanjska kazna od 24 godine zatvora..."

„Vjesnik“, 31.07.2011.

NIJE BILO NELEGALNOGRANATIRANJA NI ZLOČINAČKOG POTHVATA

"U ponedjeljak će do 17 sati po lokalnom vremenu Haškom sudu biti dostavljene žalbe ANTE GOTOVINE i MLADENA MARKAČA na presudu izrečenu 15. travnja 2011. Gotovina je osuđen na 24, a Markač na 18 godina zatvora. Tog 15. travnja za branitelje dvojice generala počeli su teći žalbeni rokovi. Zato se ekipa LUKE MIŠETIĆA i GREGORYJA KEHOEA odmah pojačala s PAYAMOM AKHAVANOM i GUENAELOM METTRAUXOM. Goranu Mikuličiću i Tomislavu Kuzmanoviću u braniteljskom timu Mladena Markača nešto kasnije su se pridružili Kai Ambos i John Jones.

»Prvi posao bio nam je od sudskoga vijeća zatražiti mogućnost da umjesto propisanih 30.000 riječi žalbeni dokument sadržava 40.000. Priroda procesa je takva da bi se na prvobitnom prostoru moralo previše kratiti za obranu ključna poglavlja«, kaže Goran Mikuličić, Markačev branitelj.

»Prošloga tjedna sam najav-

io kraj posla. Žalba je napisana, naši suradnici trenutačno rade na dotjerivanju teksta, opremanju potrebnim grafizmima kako bi se tako veliki rukopis lakše čitao«.

Zapravo, istek roka za predaju žalbe se čeka i iz taktičkih razloga. Prvog dana kolovoza tužiteljstvu će početi teći rok za pisanje odgovora na žalbu. Da su odvjetnici Gotovine i Markača predali žalbe na dan kad su napisane, tužitelji Helen Brady i Douglas Stringer bi dobili nepotrebnih nekoliko dana više za pisanje odgovora na žalbe. Ovako, sve po zakonu, a bez ustupaka.

Obrana Ante Gotovine se u svojoj žalbi usredotočila na presude u kojima se generalu na teret stavlja tzv. prekomjerno granatiranje zbog kojeg su, zaključuje se u presudi, Srbi iz dijelova obuhvaćenih operacijom »Oluja« pobjegli. Zbog takva zaključivanja Gotovina je sudjelovao u etničkom čišćenju, dakle pridonio i ostvarenju djela namjera tzv. zločinačkog pothvata.

Obrana Mladena Markača posvetila se na prvom mjestu tvrdnji da nikakav zločinački pothvat nije postojao, da u nečem takvom Markač nije mogao sudjelovati, a da je priroda vojne operacije bila takva da se osobno Markaču nije mogla pripisati krivica na način kako je to učinjeno u optužnici, a potom istaknuto i u presudi.

U Gotovini žalbi odvjetnici su se posebno pozabavili pojmom koji rabe i optužnica i presuda. Riječ je o »nelegalnom granatiranju«. Što bi to bilo legalno granatiranje, presuda ne objašnjava, pa, dakle, ne navodi ni zakon po kojem bi se granatiranje uopće propisivalo. Teško je onda i zamisliti bi li do odlaska srpskog stanovništva s »olujnog« dijela bojišnice došlo i da je HV »legalno« granatirao Knin.

Sličnu tezu ponudila je presuda i u slučaju Markač. Naime, sudjelovanje u tzv. zločinačkom pothvatu presuda je iščitala iz navoda optužnice da je Markač bio na famoznom »brijunskom sastanku«. Bio ili ne bio, Markač je bio zapovjednik specijalnih postrojbi. Dolazak na Brijune je teško dokaziv krimen u kontekstu ratnog zločinstva

koje mu se pripisuje.

»Jasno vam je da prije no što Sud u Hagu ne zaprimi žalbe ne mogu govoriti o sadržaju dokumenata«, naglašava Mikuličić i dodaje da će »biti za to prilike, jer dosad izvan braniteljskih timova i osuđenih Gotovine i Markača nitko i ne zna sadržaj i ton žalbi u kojem su napisane«.

Usput, iako je to obveza Suda, ni Gotovina ni Markač nisu dobili presude prevedene na jezik koji razumiju. Stoga su o vlastitu trošku presude prevedene i obojica generala su tek tad mogli doznati što im to i kako Haški sud stavlja na teret.

Tijekom posla na žalbama obje obrane su surađivale gotovo svakodnevno. To je omogućilo da dijelove žalbe koji su napisani na vrhunskom pravnom standardu druga ekipa nije koristila u svojem tekstu. Tako smo štedjeli prostor u žalbi, čineći oba dokumenta komplementarnim. Kod Gotovine je granatiranje na prvom mjestu, a tzv. zločinački pothvat je okvir na koji se presuda naslanja da bi barem pokušala individualizirati njegovu odgovornost. Kod Markača, pak, zločinački pothvat je na prvom mjestu, a participacija u operaciji tijekom 'Oluje' svođenje krimena na Markača osobno«, tumači Goran Mikuličić.

Nakon što tribunal zaprimi žalbe i krene tužiteljski rok za pisanje odgovora, sljedećih se 35 dana neće ništa događati u predmetu Gotovina i Markač. Kad tužitelji napišu svoje obrane, dobivaju rok od 15 dana da na taj tekst repliciraju. Potom će se krajem rujna formirati spis u koji će se uključiti svi prispjeli dokumenti. Ali, tu nije kraj. Obrane namjeravaju u listopadu podnijeti zahtjev žalbenom vijeću da se dopusti izvođenje novih dokaza, no procedura je vrlo rigorozna. Naime, Theodoru Meronu, predsjedniku te članovima vijeća Mehmetu Guneyju, Faustu Pocaru, Andresii Vaz i Carmeli Agius treba dokazati da obrane za te nove dokaze nisu znale, iako su postupale u procesu s pozornošću pažljivog odvjetnika, te da su ti dokazi, poznati u vrijeme procesa, mogli bitno utjecati na odluku Suda."